

МУЗЕЙ
УКРАЇНСЬКОЇ ВИЗВОЛЬНОЇ БОРОТЬБИ
ім. СТЕПАНА БАНДЕРИ



ПОСВЯЧЕННЯ МУЗЕЮ
у 20-ту річницю смерті його Патрона

Лондон, 6 жовтня 1979 р.

МУЗЕЙ УКРАЇНСЬКОЇ ВИЗВОЛЬНОЇ БОРОТЬБИ

і.м. СТЕПАНА БАНДЕРИ В ЛОНДОНІ

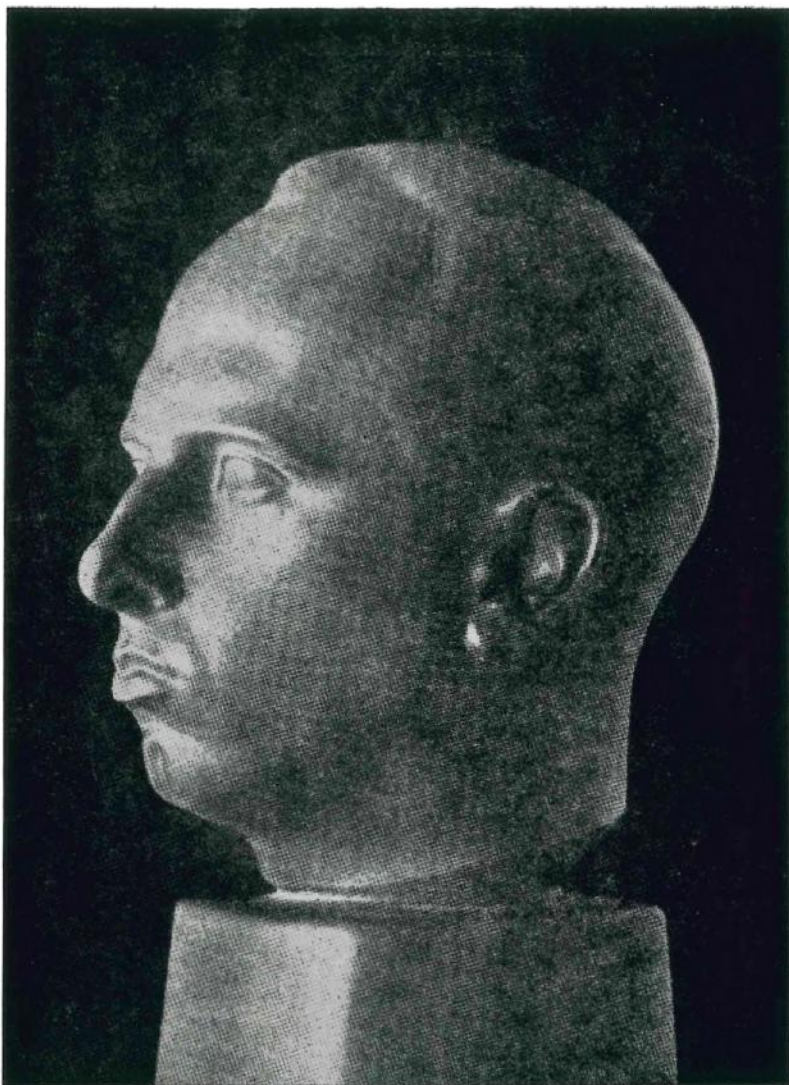
Ім'я Степана Бандери ще за його життя стало прапором боротьби українського народу за волю, а націоналістичний рух, яким він керував, оживляв цю боротьбу і був провідною силою подій, які відбувалися на українських землях. Ця доба історії українського народу тісно пов'язана з Визвольними змаганнями 1917-1922 рр., а її продовженням є сучасні визвольні рухи в Україні та в московських концтаборах. Всі ці етапи боротьби за українську державність дають образ політичних змагань українського народу в нашому сторіччі.

Етап започаткований боротьбою ОУН, а потім УПА, як теж і сучасних рухів в Україні, з усями на їх неявний характер, є вбогий на документи і пам'ятки, а тому існує колюча потреба збирати їх і зберігати, щоб і вони не затратилися і не пропали для наступних поколінь.

Трагічна смерть Степана Бандери 15 жовтня 1959 року викликала потребу забезпечити залишені ним пам'ятки і документацію і звідси виникла думка створення музею для їх зберігання. Вибір пав на Велику Британію, куди перевезено існуючі експонати, які стали зав'язком музею. Підготовку створення музею взяли на себе: Українська Видавнича Спілка в Лондоні (легальний власник експонатів), Союз Українців у Великій Британії та Українська Інформаційна Служба в Лондоні. Установи ці визначили завдання музею та, згідно з накресленим статутом, покликали з делегованих ними представників Контрольну Раду в складі: Голова — інж. В. Олесків (УІС), заступник голови — Ю. Заблоцький (УВС) та секретар — І. Дмитрів (СУВ). Вирішено, що музей буде приміщений в Ноттінгемі і там буде знаходитися осідок його Управи. Узгоджено теж назву: Музей Української Визвольної Боротьби ім. Степана Бандери. У вересні 1962 року Контрольна Рада покликала склад Управи Музею, якої головою став Ф. Стасів. Урочисте відкриття Музею відбулося 20-го жовтня 1962 року в Ноттінгемі.

В дальшому існуванні Музею осідок в Ноттінгемі показався мало практичний, а тому пороблено заходи перенести його до Лондону. При домі УВС добудовано додаткове приміщення і в 1978 році перевезено сюди експонати з Ноттінгему. Вспрядкуванням їх і консервацією зайнялася п-і С. Драбат з доручення Контрольної Ради. Покликано нову Контрольну Раду в складі: М. Шупляк, І. Дмитрів та Ю. Заблоцький. Посвячення Музею і передання його для суспільного вжитку на новому місці, визначено на 6 жовтня 1979 року.

Музей ставить собі за завдання збирати матеріали і документи, які мають історичну вартість взагалі, з особливою увагою до періоду визвольної боротьби українського народу, на що вказує його назва.



СТЕПАН БАНДЕРА
(1.1.1909 — 15.10.1959)

Голова Проводу Організації Українських Націоналістів.

Скульптура М. Черешньовського (власність Музею)



СИМОН ПЕТЛЮРА
(23.5.1879 — 25.5.1926)
Головний Отаман Військ і Голова
Директорії УНР



ЄВГЕН КИНОВАЛЕЦЬ
(14.6.1891 — 23.5.1938)
Командир Корпусу Січових Стрільців,
та основоположник УВО і ОУН



РОМАН ШУХЕВИЧ
(17.7.1907 — 15.3.1950)

Ген.-хор. Тарас Чупринка, Гол. Командир УПА,
Голова Проводу ОУН в Україні
та Ген. Секретар УГВР

ПРОГРАМА

1. ПОЛОЖЕННЯ ВІНКА ПЕРЕД ПОГРУДДЯМ СТЕПАНА БАНДЕРИ
В ПРИМІЩЕННІ МУЗЕЮ
2. ПОСВЯЧЕННЯ МУЗЕЮ І СЛОВО О. ДУШПАСТИРЯ —
о. крилошанин М. МАТИЧАК
3. ДОПОВІДЬ ПРО МУЗЕЙ — ред. І. ДМИТРІВ
4. ОГЛЯНЕННЯ МУЗЕЙНИХ ЕКСПОНАТІВ ТА ВИСТАВКИ ВИДАНЬ
УСС-ів (власність Музею), А ТЕЖ ПОЛЕВОЇ ПОШТИ УСС-ів
(власність п. Р. Дубиняка)



Олена Л. Кульчицька: Картина з циклю «ЛИХОЛІТТЯ
УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ», лінорит.

(Власність Музею)